

De lantaren, het groene licht en de tovenaars

Bij valavond plaatste de tuinier een grote gieter in het tuinhuis, er waren werkhandschoenen, snoeischaars en allerlei materiaal in een bak, alsook leuke tuinmeubeltjes. Verder genoot hij van het feit om met de lantaren eens door de tuin te gaan, de boomgaard en de moestuin. Hij vergat echter het tuinhuis te sluiten en toen de bewoners naar bed waren gegaan, kwam hij zeer stil uit zijn kamer. Hij ging vlug naar het tuinhuisje, maar de lantaren op de stoep was verdwenen. Ik het maanlicht zag de tuinman een groen geheimzinnig licht schijnen... hij zag verschrikt dat het licht uit de lantaren kwam... en plots boven de moestuin bleef zweven... twee witte handen trokken alle wortels uit de grond... De man was zo geschrokken dat hij de voordeur met de grendel sloot en vertelde aan het ontbijt wat hij gezien had. De eigenaar luisterde aandachtig en dacht dat het een misplaatste grap was. De eigenares vond het verdacht en meende dat het een landloper was. Alle drie gingen ze naar het tuinhuis en daar vonden ze de lantaren. "Misschien had hij wortels nodig voor de konijnen" opperde de tuinier en elk ging aan het werk. 's Avonds sloot hij zorgvuldig het tuinhuis en zette na zijn avondwandeling de lantaren op de stoep. Opgelucht hield iedereen de adem in. Toen de tuinman echter aan de moestuin kwam, waren alle tomaten weg! Toen besloten de eigenaars hun burens te onderwerpen. Niemand wist van iets. Het was middernacht, het groene licht kwam uit de lantaren en verlichtte het kruidenhoekje... Twee witte handen trokken er alle kruiden uit... Verlamd van schrik zagen ze dat de lantaren zichzelf op de drempel zette. De burgervader werd op de hoogte gebracht en kwam samen met alle bewoners van de buurt op klokslag middernacht onthutst kijken... Het hoofd van het dorp kreeg geen klank op zijn lippen... De burgervader zijn eer stond op het spel en leunde op zijn oudste zoon. Hij wist dat hij de nieuwe burgervader zou worden "Ik heb een idee" zei hij onbevoord. "Wacht een ogenblik." Hij had een paar witte handschoenen van zijn moeder geleend en ging naar de laatste krop salade die juist uitgetrokken werd... Op dat ogenblik greep de jonge man de twee witte handen, van de tovenaars, want hij was het, trok hem de witte handschoenen uit, maar hij greep naar de witte handschoenen van de jongeling bij vergissing en kreeg een welverdoende klap in zijn gezicht. De lantaren viel op de grond en alle groen licht verdween er uit, want de tovenaars had reuze groene kattenogen en verdween samen met een zwarte mantel waarin hij zich vermomd had...

VOORJAAR RON DE TUINMAN ELKE DAG
EEN SMARLEK VOORGERECHT
OPDIENEN, LERKERRE SOEP EN GROENTJE
WITTEGEN TUIN...